

været Noget, der talte for, at der fattes forskjellige Grændser i den nævnte Retning ved første Prioritets og ved anden Prioritets Udlaan, og jeg tillod mig ogsaa dengang at oplyse, at det var Noget, som allerede var blevet overvejet i Udvalget, og at der ligeledes der havde viist sig hos Noget at være Stemning for at fastsætte en Grændse af $\frac{2}{5}$. Jeg omtalte ogsaa, at det senere, efter at Udvalget allerede havde afgivet sin Betænkning, var kommet til min Kundskab, at der idetmindste var een Creditforening, i hvis Statuter der vel ikke er fastsat en Grændse af den nævnte Størrelse, men som dog senere havde fundet, at det var rigtigst at træffe en Begrændsning af den her foreslaaede Størrelse. Dette er en Omstændighed, som Udvalget har troet saa meget mere at maatte lægge Vægt paa, som det jo dog ikke kan nægtes, at det er aldeles naturligt, at man ved Udlaan af Umyndiges Midler idetmindste ikke anvender mindre Forsigtighed, end Creditforeningerne anvende. En af de Grunde, som væsentlig have fremkaldt Duffet om nærværende Lovforslag, er jo netop, at man har meent ikke ved de Umyndiges Midler at bunde anvende mindre Forsigtighed, end Creditforeningerne anvende.

Brinck-Seidelin: Jeg maa dog i Modfætning til den ærede Ordfører udtale, at jeg troer, at denne Formandsinstitution vil kunne medføre væsentlig Nytte, idet det ikke vil være vanffeligt for Amtsrådene at finde kvalificerede, samvittighedsfulde Mænd til denne Bestilling. — Efter at det ærede Udvalg har stillet et Forslag, som tilsigter at indskrænke Taxationskredsens Omfang, idet det derefter bliver muligt, at et Amt kan indeles i indtil 3 Kredse med et forholds- mæssigt Antal Taxationsmænd samt en Formand og en Viceformand i hver, et Forslag, som jeg ganske kan tiltræde, have mine ærede Medforslagsstillere og jeg fundet det rigtigst paany at fremkomme med det Forslag, som jeg allerede tillod mig at stille ved 2den Behandling, og som gaaer ud paa at gjøre det til Pligt for Reqvirenten samtidigt med Requisitionen af Forretningen tillige at meddele Formanden

Underretning om, hvorvidt han vil udrede Befordring in natura eller med Penge. Vi have maattet erkjende, at denne Indskrænkning i Taxationskredsens Omfang og den deraf følgende Indskrænkning ogsaa af Antallet af Taxationsmændene i de enkelte Kredse vil saagodtsom ganske fjerne den Vanffelighed, der i de store Taxationskredse, som omfatte et heelt Amt, med deres store Antal af Taxationsmænd, vilde være tilstede for Reqvirenten af en Forretning i Henseende til at bestemme sig til, hvorvidt han vil udføre Befordringen in natura eller betale den med Penge, forinden han veed, hvilke Taxationsmænd der ere udmeldte til at foretage denne Forretning. Derhos maa det bemærkes, at vort Forslag fjerner en væsentlig Ulempe, som vilde følge af den nuværende Affattelse af § 11, en Ulempe, som rammer baade Reqvirenten af Forretningen og Taxationsmændene: Reqvirenten, fordi det er forbundet baade med Tidspilde og Bekostninger at skulle, foruden at requirere Forretningen, tillige sende Bud til Formanden og begge Taxationsmændene om, paa hvilken Maade han har foretrukket at udrede Befordringen, og Taxationsmændene, fordi det virkelig kan være noget misligt, at de først 24 Timer forinden Forretningens Afholdelse erholde Meddelelse om den Maade, hvorpaa de skulle befordres til Stedet, thi det er jo klart, at det derved bliver dem umuligt, forinden de faae denne Meddelelse, at kunne tage Bestemmelse om andre eventuelt forekommende Forretningers Afholdelse umiddelbart før eller efter den Forretning, som der er Tale om. Fremdeles maa det ogsaa erkjendes, at vort Forslag virkelig staaer i en mere følgerigtig Forbindelse med Bestemmelsen i § 8 om Forudbetaling af de med Taxationen forbundne Omkostninger, end den tilsvarende Bestemmelse i § 11; thi dersom denne sidste Bestemmelse bibeholdes, saa kan Bestemmelsen i § 8 ikke gennemføres i sin Heelhed. Det er jo klart, at Formanden for Taxationsmændene, forsaavidt Bestemmelsen i § 11 bibeholdes, ikke er berettiget til at affordre Reqvirenten af Forretningen Forudbetaling for Andet end Taxationsmændenes Diæter; thi ifølge § 11 er Reqvirenten af Forretningen berettiget til